

ΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΜΑΣ ΝΕΑ

— Οι μεγαλύτερες αδύντεις της μουσικής και τού θεάτρου συναντήθηκαν στό Έδιμβούργο πρό ήμερών γιά νά παρακολουθήσουν τό διεθνές φεστιβάλ μουσικής και δράματος. Αύτή είναι ή τρίτη σαιζόν τού φεστιβάλ και κατά τις προβλέψει 40.000 περίπου στόχου θά έπισκεφθούν κατά τό διάστημα αύτού τού φεστιβάλ την Ιστορική πρωτεύουσα της Σκωτίας.

— Ή επιτυχία τού φεστιβάλ είναι πάντα καταπληκτική. Μέσα σέ δυο χρόνια κατώρθωσε νά γίνη μία από τις κυριότερες διεθνείς καλλιτεχνικές συγκεντρώσεις. Καλλιτέχνες, διευθυντές όρχηστρων και όρχηστρες διεύθυνσις φήμης έχουν έπανειλημμένως λάβει μέρος.

— Κατά τή διάρκεια τού φεστιβάλ θά δοθούν 2 παγκόσμιες πρεμιέρες μουσικής και 2 θεατρικές. Θά δοθούν έπισης παραστάσεις διπέρας και μπαλέτου, χορού και μουσική τών Χαιλάντερς (Σκωτσέζικες γκάιδες) ένω καθ' όλη τή διάρκεια τού φεστιβάλ τό κάστρο τού Έδιμβούργου θά είναι φωταγωγμένο.

— Με τήν εύκαιρια τού έορτοχομού της δεύτερης έκαπονταεπιρίδιας τού Γκαιτε, τό θέατρο τού Νιούστελτορ θά δώση μά παράσταση τού Φάουστ στά Γερμανικά. Έπισης θά δοθούν συναυλίες από γνωστές όρχηστρες προέρχοντες από τή Γερμανία, Ελβετία, Γαλλία και Βρετανία.

— Στό Σαλτοβούργο ξαχνιαστίθη τελευταίως ελδική έπιτροπή γιά νά προετοιμάση τό έορτοχομό, τό 1951, τής 160ής έπετείου από τού θυάτου τού Μόζαρτ. Ή έπιτροπή, έξ δλουν αύτή, πού περιλαμβάνει τόσουν Εδωραπαιδίους δυον και Αμερικανούς, θά προετοιμάση και τό έορτοχομό της διακοσοεπτήριδος από τής γενήσεως τού Μόζαρτ το 1956.

Μεταξύ τών μελών της έπιτροπής συγκαταλέγονται, δι περίφημος μαέστρος Μπρόνο Βάλτερ, ή Δρ Μπέρναρντ Μπαουμάγκερν, διευθυντής τού κέντρου Μόζαρτ στό Σαλτοβούργο, και δι Κάρλον Σμίθ, διευθυντής τού Έθνικού Ίδρυματος Καλών Τεχνών τής Ν. Υόρκης.

Τό μικρό ζύλινο έσοδικο σπίτι, που δι Μόζαρτ συνέθεσε τό «Μαγικό Αθλό», έπισκευάζεται από ζημιές πού ύπεστη έκ τών πολεμικών βομβαρδισμών, ένω δι Κάρλον Σμίθ κατευθύνει τίς προσπάθειές του γιά τήν διεύρεση τών ένθυμιών τού Μόζαρτ, πού έχασθηκαν κατά τόν πλέον.

Μεταξύ τών απόπειραντων συγκαταλέγεται και τό χειρόγραφο τού «Μαγικού Αθλού», καθώς και έκείνο της «Ένάτης Συμφωνίας» τού Μπετόβεν. Και τό δύο είχαν μεταφερθεί τό 1943 στή Πρωσική Έθνική Βιβλιοθήη πρός φύλαξη. Έκτοτε δέ έχασθησαν τά ίχνη τους. Έπισης έχουν χαθῆ και πολλά σύλλα ένθυμια, πού τό χρυσό δικτυλίδι μέχαστην και 12 διαμάντια, πού είχαν χαρίσει η Μοριά Θηρεοία στόν Μόζαρτ, τό χρυσό ρολόι, και πολλές έπιστολές, πού είχαν μεταφερθή πρός φύλαξι σ' ένα διαταραχείο τού Χαλλάνι.

— Στό περίφημο θέατρο «Φενίτσες ή τής Βενετίας», δηπού έπαιχθησαν γιά πρώτη φορά έργα μεγάλων παλαιών Ιταλών συνθέτων, έγιναν τήν 3η Σεπτεμβρίου έγκαινιας τού «Διαθεκάτου Έθνετικού Μουσικού Φεστιβάλ Συγχρόνου Διεύθυνσις Μουσικής». Κατά τήν πρώτην ήμέρα, δι παγκοσμίου φήμης διευθυντής όρχηστρας Άρθορος Τσοκανίνι διηύθυνε τήν έκτελει, όπο τής όρχηστρας της «Σκάλας» τού Μιλάνου, τής «Έκτης Συμφωνίας» τού Μπετόβεν.

Τό πιο ένδιαφέρον μελοδραματικό μέρος τού φεστιβάλ, ήταν ή πρώτη παράστασι τού νέου μελοδράματος τού Τζιόρτζιο Φεντέρικο Γκεντίνι «Μπιλλι Μπάντα», ή υπόδεσης τού δύοπού έλληφτη από ένα μυθιστόρημα τού παλαιού Αμερικανού μυθιστοριγράφου Χέρμπι ο Μέλβιλ. Ο Γκεντίνι είναι ήδη γνωστός από δύλα του ήργα, συμφωνική και μελοδρατικά, τά όποια έπαιχθησαν στήν Εδρώπω και τήν Αμερική. Τό πρόγραμμα τού φεστιβάλ, περιέλαβε και δύλα μελοδράματα, τήν «Λου.ού» τού «Άλμ.αν Μπέργκ και τό «Στεφάνωμα τής Ποιπαίζε» τού Κλ. ουδίου Μοντεβέρδην.